

Maart 2026

Andringa Staach Nijs

83

Familiekrantje van de
Andringa Stichting

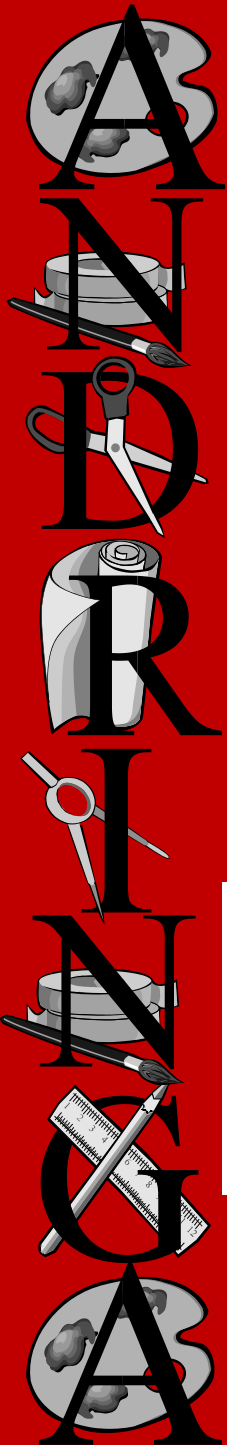
www.andringaonline.nl

www.andringastichting.nl

secretariaat@andringastichting.nl

andringastichting@hetnet.nl

ANDRINGA STICHTING ADRESSEN

Correspondentieadres en secretariaat vanaf april 2026 (zie ook pag. 8):

Mw. Giny Andringa
De Stamme 4 8521 PG St. NICOLAASGA
Tel. 06-13 68 70 10 E-mail: secretariaat@andringastichting.nl

Voorzitter

Dhr. Cees Andringa
't Holweg 32 7924 PX VEENINGEN
Tel. 06 - 41 56 40 91 E-mail: andrilef32@gmail.com

Penningmeester

Mw. Cécile Andringa 1054 CT AMSTERDAM
C.B.C. van Tuinen – Andringa, Tweede Constantijn Huygenstraat 20 A,

Alle geldhandelingen ook nu alleen via onze ING Zakelijke Rekening:

NL62 INGB 00000 99008 Andringa Stichting Ljurkstrjitte 5 9269NB Feanwâlden

Abonnement ASN jaarlijks nog steeds € 10,-- Extra giften zijn altijd WELKOM !

Beheer Andringa Boeken en Kalenders

Mw. Ida Okx – Andringa ida.andringa47@gmail.com
Sao Paulostraat 21 1334 BZ ALMERE Tel. 06–10 33 52 87

Na ontvangst van het bedrag op het banknummer van de Andringa Stichting krijgt u het bestelde thuisgestuurd. Persoonlijk afhalen en betalen kan ook, maar wel na afspraak. Meer informatie, zie achterzijde omslag.

Website beheer – www.andringaonline.nl en/of www.andringastichting.nl

Dhr. Ted Andringa webmaster@andringastichting.nl

Beheer Andringa familiearchief (ook voor actuele familieberichten !!!)

Mw. Tsjikke Andringa (tevens eindredacteur ASN en ASNE)
Ljurkstrjitte 5 9269 NB FEANWALDEN
Tel. 0511 - 472207

E-mail: tsjikkeandringa@hetnet.nl of andringastichting@hetnet.nl

© **Andringa Stichting** Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, internet of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de Andringa Stichting

ANDRINGA BOEK DEEL 3 - VERJAARSCADEAU ???

Op 4 sept. 2024 is er besloten om Andringa boek deel 3 voor **€ 15,-** aan te bieden, dus ruim 10 euro goedkoper !!! Zo'n bijzonder boek hoort toch bij iedere Andringa thuis ? **Help ons de GROTE VOORRAAD te verkleinen !!!** **Even een mailtje of brief naar het secretariaat i.v.m. het adres waar het boek naar toe gestuurd moet worden en als het geld op onze bankrekening staat bijgeschreven, dan wordt het boek z.s.m. verzonden!** Hoe? U vindt de bestel- en betaalgegevens op de laatste pagina van dit ASN.

PRIJS PER ANDRINGA BOEK DEEL 3 IS NU € 15,-.
BIJ TOEZENDING KOMEN ER PORTOKOSTEN OVERHEEN,
IN NEDERLAND PER PAKKET (1 OF 2 OF 3 EX.) € 8,75
U KUNT UW BESTELLING OOK AFHALEN BIJ TSJIKKE
IN FEANWÂLDEN OF BIJ IDA IN ALMERE ...

NIEUW - ANDRINGA'S KUNST VERJAARSKALENDER !!!
voor slechts € 9,95 voor meer info, kijk op pag. 9 en 28

INHOUDSOPGAVE ...

Andringa Stichting adressen	pag. 2
Boekpromotie over boek 3 en inhoudsopgave	pag. 3
Column - 6 - door columnist Sybrig (HA)	pag. 4
Inleiding door voorzitter Cees (YA)	pag. 6
HA – Afscheid Bart van der Kolk	pag. 7
Overdracht secretariaat: van Tsjikke naar Giny	pag. 8
Nieuwe kunst-verjaarskalender door Ida en Giny	pag. 9
LA – Ton uit Boekelo	pag. 10
PA – Ted en Website inclusief VACATURE	pag. 12
Overdracht penningmeester: van Eppy naar Cécile	pag. 14
Financiën (met extra los geel blaadje) ...	pag. 15
LC – Annet en Marjan, twee zussen uit Amersfoort	pag. 16
NA – Ron uit Olst	pag. 19
W – Martinus Andringa, kunstschilder & Liesbeth	pag. 22
LE – Simon, elke dag een blij mens	pag. 23
Ontmoetingen met Andringa's - 51 -	pag. 26
Emailadressen en herhaalde oproep vacatures	pag. 27
Andringa boek- en kalenderbestellingen	pag. 28

Andringa en Heeg.

We wonen nu bijna vier jaar in Heeg. Ik ging op de koffie bij mijn burens **Jan en Margriet Hettinga - Andringa** (LA211). Benieuwd naar hoe zij in Heeg zijn beland. Zij zijn helemaal niet in Heeg beland, zij horen bij Heeg, zij zijn Heeg. Jan Hettinga komt van de Nijewal in Heeg en Margriet, van oorsprong Andringa, woonde met haar ouders in Osingahuizen (de voordeur van Heeg).

Café 'De Sleutel van Heeg' 1904

De gloriehandel in Heeg was paling. En daar moest op gedronken worden want een vis moet zwemmen.

Bij de brug van Osingahuizen voor dat je Heeg binnenrijdt had Margriet haar pake

Rudolf Andringa (LA21) het café 'De sleutel van Heeg' en beppe **Catharina Miedema** deed de kruidenierswinkel en daarnaast hadden ze nog een paar koeien. Hun zoon **Gerrit Andringa** (LA211) trouwt met **Berber (Barbara) de Vries**; zij krijgen tien kinderen, Margriet is hun tweede kind.

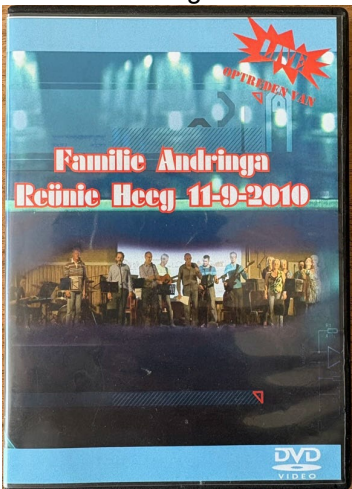
Rond 1937 verhuisden Rudolf & Catharina naar de andere kant van het water. Iedereen woonde daar - zoals dat ging - bij elkaar. Vier slaapkamers en op zolder werden de meisjes van de jongens gescheiden door een gordijn.

Margriet en Jan krijgen zelf vier kinderen: Rein, Marjanne, Barbara en Gerben. Hun zonen wonen in Heeg. Opgeteld hebben ze acht kleinkinderen. Naast dat Margriet al 50 jaar in het kerkkoor zingt, verzorgen alle in Heeg wonende Andringa nazaten muzikale optredens. Net als in de jaren 40/50 'De Fleurmakers' dat ook

deden (met de broers Johannes en Gerrit Andringa en Gatze Lautenbach; zie foto op blz. 151 in het nieuwe Andringa boek). Een begrip op bruiloften en partijen in Heeg en omstreken. Margriet pakt er de fotoboeken bij en memoreert haar optredens: de Simmer 2000 en dorpsreünie in 2010. *Op de foto staat Margriet voor de volle fotoboeken- en geschiedeniskast van de Andringa's en Hettinga's.*

Jan is namelijk de geschiedenisman van Heeg en actief lid van 'Heech fan âlds', overigens op zoek naar een nieuwe locatie voor het archief. Alles bij hem heeft een verhaal, geschiedenis of wordt onderzocht. Het adres van Jan en Margriet Hettinga is Hinxstepoelspaed wat blijkbaar verwijst naar een plek naast ons huis (Villa Romsicht) bij het gemaaltje. Vlakbij de plek waar vroeger de Hinxstepoel was, werd de inhoud van alle 'tonnen' - lees stront - in een diepe open kuil gedumpt. En dat is gewoon op het land naast ons huis nu, een grappig weetje met vruchtbare grond...

De 'tonnenman' zoals hij genoemd werd, had een leren lap over de schouder, waar hij met een zwaai de zware ton uit de húskes op plaatste. Die ton kwam vervolgens op de strontkar of via het water op de stront praam. In Heeg kwam hij altijd op maandag om de tonnen af te voeren en te wisselen. Ik moest meteen aan mijn moeder's anekdote van die Nederlandssprekende vrouw in 't húske (de wc) die - toen ze gerommel om het húske hoorde - luid riep: "Ik zit er **net** op". De tonnenman begreep het als 'niet' dus schoof hij de poepton onder haar vandaan, zij gilde, waarop de tonnenman reageerde: "Do sitst der **wol** op" ... of heb ik dit einde er nu zelf bij bedacht?

(En zoals Margriet's broer Hans wel zou zeggen): "It draait altyd wer út op stront"

Dank Margriet en Jan voor de koffie en jullie verhalen. Het wordt tijd voor koffie bij ons, er valt nog veel 'Heegs' te onderzoeken. Oant sjen, SYBX

INLEIDING door onze voorzitter **Cees Andringa** (YA21214)

Beste Andringa familie,

Een tijdje geleden heb ik met mijn oudste zoon Mark het Kazemattenmuseum bezocht. Het kostte me wel wat moeite om hem los te weken van zijn gezin. Heel begrijpelijk want hij had nog maar kort tevoren zijn zoon Olivier op deze wereld mogen verwelkomen.

Op een zonnige zondag togen wij naar de kazematten van Kornwerderzand. Dit museum was door mij niet zomaar uitgekozen. Ten eerste vind ik het heel bijzonder dat de Duitse Blitzkrieg op de Afsluitdijk vastliep. Ten tweede omdat mijn vader mij ooit had toevertrouwd in het begin van de oorlog bij de kazematten gebivakkeerd te hebben. Of hij er echt actief als soldaat is geweest of als een reservist heeft gediend is mij nooit duidelijk geworden.

Tijdens ons bezoek raakte ik erg onder de indruk van dit museum. Wat een erbarmelijke tijd hebben “onze jongens” het hier in het begin van de WO 2 gehad. In het museum draait een voorlichtingsfilm op welke wijze de 225 Nederlandse soldaten de Duitsers hebben tegengehouden. Stiekem hoopte ik tijdens de film een glimp van mijn vader te ontdekken, maar helaas. Mark vroeg mij tot in detail hoe mijn vader bij de kazematten verzeild was geraakt en hoe hij het had ervaren. Ik moest de antwoorden schuldig blijven. Wat wist ik van mijn vaders oorlogstijd. Het drong tot mij door dat ik niets over deze periode weet en eigenlijk over heel veel meer zaken niet over hoe hij in het leven heeft gestaan. Het deed mij denken aan een artikel van de psycholoog René Diekstra. Hij schreef in december 2020 een column in het Dagblad van het Noorden waarin hij bepleitte dat in feite iedereen zijn ouders aan een diepte-interview moet onderwerpen, of te wel aan een soort van levensloopgesprek. Hij gaf aan dat de levensloop van ouders veel invloed kan hebben op hun kinderen. Het helpt om dingen te herkennen in het gedrag van je ouders. Er zitten zeker gebeurtenissen in die bepalend zijn geweest voor hen en voor jouw bewustzijn als kind. Immers, gebeurtenissen uit het verleden kunnen impact hebben op je gedrag.

Ik, persoonlijk, ben er te laat achter gekomen en vraag mij af waarom ik nooit nader vragen heb gesteld aan mijn ouders. De realiteit is dat het nu te laat is. Voor velen die dit lezen is het alsnog niet te laat. Stellen je kinderen geen vragen, dan is het ook mogelijk om een levensloop relaas alvast zelf op te schrijven. Dit om uitdrukking te geven aan een verlangen door je kinderen of andere naaste familie gekend te worden.

Cees Andringa, voorzitter Andringa Stichting, andrilef32@gmail.com

HA12 - Bart van der Kolk, onze webmaster ...

In Andringa Staach Nijs 82 schreven wij over Bart zijn ernstige ziekte. Helaas is hij kort na het verschijnen van ASN82 te Nijmegen op 11 oktober overleden. De volgende woorden had ik bij zijn afscheid willen uitspreken, dat is niet gebeurd:

Dag Bart, fijn dat ik jou in 2012 mocht leren kennen

Dag Bart, dankzij jou kwam www.andringaonline.nl tot stand

Dag Bart, dankzij jou en Aldfaer kunnen we de Andringa familiegegevens en de parentelen digitaal bewonderen
Dag Bart, met je geweldige inzet voor onze AS website
Dag Bart, heel hartelijk dank daarvoor
Dag Bart, met je humor die ik af en toe niet begreep
Dag Bart, met je kritische en onderzoekende geest
Dag Bart, wat sprak je met liefde over je kleinkinderen
Dag Bart, wat jammer dat je nu al bent heengegaan
Dag Bart, bedankt voor je publicatie 'Een eeuw Andringa', een fotoboek over jouw familie en voor ons de HA - groep
Dag Bart, het ga je goed en ook al je naasten

Misschien heeft u het volgende bericht op de AS website reeds gelezen:

Bart

Bart zijn overlijdensbericht ligt hier voor me, het is waar, Bart is heengegaan. Nauwelijks te bevatten maar het is nu toch echt afgelopen met zijn leven.

We hadden het wel verwacht, maar toch hoop je op een andere afloop. Een lachende kop met donker haar, baard en snor met achter zijn bril gesloten ogen; een mooi moment zal het zijn geweest, toen die foto werd genomen.

De zin die daaronder staat is ongetwijfeld van Bart zijn hand:

“Als ik voortleef in jullie mooie herinneringen, dan is dat in feite de hemel.”

“Na een steeds verder afnemende gezondheid hebben we afscheid genomen van onze zorgzame vader, betrokken schoonvader en lieve opa.”

Zo wordt zijn heengaan op 11 oktober 2025 omschreven.

Zaterdag 18 oktober hebben we echt afscheid genomen van Bart op natuurbegraafplaats Heidepol bij Arnhem.

Wat heeft onze webmaster Bart enorm veel voor de Andringa Stichting betekend, waarvoor onze grote dank, en wat wensen wij zijn nageslacht veel sterkte om het verlies van hun vader, schoonvader en opa te verwerken!
Mede namens de Andringa Stichting, Cees Andringa en Tsjikke Andringa.

Overdracht secretariële taken

De komende tijd zullen jullie, geachte lezers van Andringa Staach Nijs en alle belangstellenden voor onze Andringa Stichting, **Giny Andringa (LA1311)** haar naam vaker tegenkomen.

Hieronder alvast een korte introductie door haar zelf:

Overdracht secretariaat Andringa Stichting

Tsjikke heeft vele jaren het secretariaat van de Andringa Stichting gedaan, naast de redactie van ASN's en het Andringa archiefbeheer. Om haar taken te verlichten gaat het secretariaatswerk overgenomen worden door Giny Andringa. In ASN 81, pagina 18 heb ik mezelf voorgesteld. Sinds 1 december 2022 zit ik in het bestuur van de Andringa Stichting om o.a. verslag te maken van vergaderingen en het opstellen van de agenda. Voor de volgende zaken kunt u bij mij terecht:

- Vragen aan Andringa Stichting
- Doorgeven van familieberichten
- Bestellingen verwerken

De afgelopen tijd word ik al ingewerkt om de overgang zo soepel mogelijk te laten verlopen. Natuurlijk kan ik met Tsjikke overleggen wanneer ik er niet uit kom. Mijn nieuwe emailadres voor de AS is: secretariaat@andringastichting.nl

Vanaf de eerste bijeenkomst op 17 jan. 1981, dus al meer dan 45 jaar geleden, ben ik intensief betrokken bij de Andringa Werkgroep, later in 1985 gewijzigd in de Andringa Stichting. Misschien had ik al veel eerder een stap terug moeten doen, maar ja, al die Andringa's en hun achtergronden blijven me boeien! Meewerken aan onze familieblaadjes ASN en ASNE, aan het tot stand komen inclusief publicatie van drie Andringa familieboeken en de organisatie van onze Familiedagen om slechts een paar feiten te noemen. Van veel oud-bestuursleden heb ik afscheid genomen, nieuwe kunnen verwelkomen, gelukkig hebben we nu een ASB (Andringa Stichting Bestuur) met zeven personen; Ted is tegenwoordig de enige in de ASW (Website). Ook voor mij wordt het tijd om plaats te maken voor nieuwe bestuursleden; vooral door mijn slechte gehoor ben ik reuzeblij en dankbaar dat Giny meteen instemde om van elke ASB-bijeenkomst een verslag te maken. Daarna volgde het samenstellen van de agenda, maar Giny doet al veel meer. Stap voor stap werken we aan de volledige overdracht; bij mij af en toe een diepe zucht, loslaten is ook op dit punt moeilijk voor mij, maar het moet. Natuurlijk wens ik Giny heel veel succes; zelf heb ik er alle vertrouwen in!!!

Voorlopig handhaven we voor de Andringa Stichting twee e-mailadressen:
andringastichting@hetnet.nl (het oude om Tsjikke te bereiken),
secretariaat@andringastichting.nl (het nieuwe voor Giny). M. vr. gr., Tsjikke

Een nieuwe Andringa's kunst verjaardagskalender

Zoals jullie misschien nog wel weten is dat wij bezig zijn geweest met een nieuwe verjaardagskalender en dat is gelukt! Na onze oproep hebben verschillende Andringa kunstenaars zich gemeld en foto's van hun kunstwerk opgestuurd, waarvoor onze hartelijke dank. De deelnemende Andringa's in alfabetische volgorde zijn:

- Harm Andringa (YB13323)
- Herman Andringa (NB22114)
- Ida Okx - Andringa (LE213)
- Jur Andringa (VA111232)
- Lindy Andringa (YP1416)
- Simon Andringa (LE2132)
- Susanne Catharina Andringa (HA12)
- Ton Andringa (LA12331)
- Yolanda Foley (LE213)

Wij hebben eraan gewerkt om de kalender zo mooi mogelijk te maken en dat is gerealiseerd met de hulp van Piter Andringa (YB), grafisch vormgever. De kalenders zijn inmiddels gedrukt. Het is een kalender om trots op te zijn.

De prijs van de kalender bedraagt € 9,95 exclusief verzendkosten. Na betaling wordt de bestelling verstuurd. Zie de instructies op het achterblad van ASN83. Een paar tips voor de nieuwe kunstkalender: als verjaardagscadeau of zelf weer eens een nieuwe kalender in de wc hangen of zomaar iemand cadeau geven. Het is echt een aanwinst. Dus lieve mensen wij zouden zeggen bestellen maar..., want die kalender wil toch iedereen wel hebben?!

Op termijn kan de kalender via de webshop www.andringastichting.nl worden besteld.

Wij horen graag van jullie allemaal.

Ida Okx-Andringa en Giny Andringa

(Hier op de foto Giny en Ida bij de presentatie van de kalender tijdens ons ASB-overleg op 3 maart 2026).

(LA12331) Kunstenaar Ton Andringa in de schijnwerpers ...

De nieuwe Andringa's kunst verjaardagkalender is gereed! Van negen Andringa's zijn afbeeldingen van hun werk in die kalender opgenomen. Eentje van hen ga ik alvast bezoeken voor zijn verhaal. De trein brengt me in de textielstad Enschede, waar Ton mij bij het station opwacht om mij mee te nemen naar zijn woonplaats Boekelo. Na mijn bezoek aan hem en zijn vrouw Jeannet brengt hij me met de bestelauto naar industriestad Hengelo, waar ik de trein neem naar Zwolle e.v.

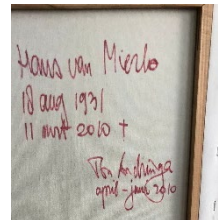
Het was **Ton Andringa (LA12331)** zijn broer Hans die hem erop attendeerde om mee te doen en terecht! Wat maakt Ton als hobby prachtige en bijzondere schilderijen, meestal met olieverf. Op de kalender zie je bij de maanden juni en oktober zijn werk; ik zie die vandaag op groot formaat in het echt. Vooral de met paletmes aangebrachte olieverf op het kunstwerk 'Kraaien boven het korenveld' maakt diepe indruk. En de details van zijn 'Schuurtje in Frankrijk' zijn in het echt ook veel beter te bewonderen. Een paar keer loopt Ton naar boven voor weer een groot werk, buiten maken we foto's, daarover later meer.

Ton maakt het voor mij gemakkelijk door zijn eigen verhaal te sturen met foto's: << Hallo Tsjikke, We hebben een leuke middag gehad in Boekelo. Op mijn 17^e in 1965 begonnen bij C&A Groningen als verkoper 9 jaar gewerkt op de herenafdeling en 's avonds textiel- en economie- en managementcursussen gevolgd. Toch niet tevreden met het niveau, ben ik 's avonds Atheneum gaan volgen op Avond College Groningen. Daarna rond 1974 een baan aangenomen als bedrijfsleider van Schomaker Mannenmode, een herenmodebedrijf met toen 5 filialen. Ik werd filiaalhouder in Hoogeveen en we woonden boven de zaak. In 1979 wilde ik meer op de achtergrond werken, ging naar Herenkledingfabriek Union in Groningen als Commercieel Directie-assistent. Dat bedrijf ging helaas in 1981 failliet door opkomst van de lagelonenlanden in Oost Europa. In 1982 gaan werken als medewerker bij Conet in Enschede en gaan wonen in Boekelo. Daar kwam ik in aanraking met productie, stoffencollecties en fabrieken in landen als Joegoslavië, Bulgarije en Tsjechië. Mijn lot lag in Bulgarije en in 1985 ben ik zelfstandig gaan werken als Andrimex BV en later als Lanugo bA. Bulgaarse stoffen, die ik verkocht aan Nederlandse stoffengrossiers, productie van kostuums en overhemden voor Nederlandse groothandels die dat weer aan de detaillisten verkochten. Ook nog van 1991 tot 2000 Grolsch bier naar Bulgarije geëxporteerd waar ik een importeur vond die dat importeerde en distribueerde naar de horeca. Nu nog een van mijn beste vrienden daar. Nu ben ik 6 jaar met pensioen, maar werk nog wel in een wat relaxter tempo aan dingen die op me af komen.

In 1974 ben ik getrouwd met **Jeannet Homan**, wij hebben 2 dochters: **Anneloes**, getrouwd met Jeroen en kleinkinderen Teije 2011 en Suze 2013 en **Maaïke**, met Dennis en 1 kleinzoon Alec 2022. Hobbies: tennis, schilderen, zingen in een kerkkoor, vrijwillig buurtbus-chauffeur en ik ben de zanger en mondharmonicaspeler in een jaren 60-70-80 coverband genaamd ZILT. Tsjikke, ik hoop dat je hiermee je verhaal rond en je bladzijden vol krijgt. Groeten, Ton.>> Er hangt aan de muur een fraai foto-overzicht van Ton en Jeannet hun familie; links op losse foto's Ton zijn Andringa familie en rechts die van Jeannet Homan. Daaronder hun gezinsfoto's met uitbreiding door hun schoonzoons en kleinkinderen.

Het portret van Rembrandt, wat Ton mij laat zien, is door hem in 1972 geschilderd. Hij was toen nog niet getrouwd en daardoor kon hij zich een week lang terugtrekken door er bijna continue aan te werken. Helaas ben ik vergeten of hij schildercursussen heeft gevolgd, maar wat een prestatie! Soms maakt Ton ook portretten o.a. één van politicus Hans van Mierlo, zeer indrukwekkend, vooral door de indringende grote ogen! (Hier de in 2010 door Ton gesigneerde achterkant).

Af en toe komt broer **Hans Andringa (LA12331)**, politiek verslaggever, ter sprake. Lees diens verhaal in ASN68 op pag. 12 ev.

Nog even terugkomend op Ton zijn Lanugo bA bedrijf, waar hij samen met zijn vrouw Jeannet als administratief medewerker, zich vanuit huis mee bezighoudt. In hun hal op een rek hangen ruim twintig kostuums, waar Ton wel mee op stap gaat. In de auto laat hij me een ophangsyteem zien. Die confectie kleding is voor 68% gemaakt uit petflessen en 32 % viscose. Kijk maar eens op de website van Lanuga bA, gespecialiseerd in "Business to Business" kostuums voor allerlei bedrijven met medewerkers die er onberispelijk uit moeten zien en zich toch prettig willen voelen in hun "werkkleding". Een filmpje met twee in die kleding gestoken dansers, illustreert hoe comfortabel zo'n pak zit en blijft.

Ton & Jeannet, heel hartelijk dank! Tsjikke A. (YB12214)

Website bijdrage door TA (webmaster Ted Andringa) en ta (Tsjikke)

Het overlijden van webmaster Bart betreuren wij allen uitermate vanuit het ASB en de ASW (Andringa Stichting Bestuur en Website). Reeds vanaf de start van website www.andringaonline.nl, geïntroduceerd door **Bart van der Kolk (HA12)**, samen met **Tolé & Elske van der Hoep – Andringa (ZG2114)** tijdens de tiende Andringa Familiedag in 2012 te Leeuwarden, is Bart er steeds mee doorgegaan. Vanaf 2016 zijn door diverse vrijwilligers alle bij ons bekend zijnde genealogische gegevens vanuit Andringa Boek deel 3 in de parentelen van de stambomen verwerkt. U heeft die schema's met roze en zachtgele blokjes waarschijnlijk wel eens bestudeerd. Jaarlijks, na publicatie van ASN 64, steeds in de even ASN-nummers (Andringa Staach Nijs krantjes), ging Bart meestal zelf de parentelen bijwerken met de nieuwste aanvullingen. Helaas lukte dat de laatste tijd niet meer.

Ted Andringa (PA12211) hielp Bart daarbij regelmatig en zoals u weet, de laatste jaren steeds meer. Ted heeft de presentatie van het programmapunt "WEBSITE" tijdens onze laatste familiedag in 2024 spontaan op zich genomen, omdat Bart kort van tevoren had aangegeven er niet bij te kunnen zijn. Ted werkte toen ook al aan een nieuwe website met veel overeenkomsten; als je die nieuwe website opent, zie je meteen een totaal ander beeld met wapen. Probeer zelf maar eens: www.andringastichting.nl en ontdek de doorlopende banner met de tekst:

<< Goedendag, er wordt op dit moment hard gewerkt aan onze nieuwe website. Binnenkort vind je hier meer over onze familiegeschiedenis, activiteiten en doelen van de Andringa stichting. Houd ons in de gaten! >> Daarna in het Engels, want de website wordt tweetalig. De tabbladen zijn bijna gelijk aan die van de oude website:

<< Home - De Stichting - Familiewapen – Stambomen – Familiealbum – Bijz. Andringa's – Familiedagen – ASN – Inkt & Inspiratie – Links & Bronnen >>. Neem maar eens een kijkje op beide websites en ontdek bijv. de maandelijkse avonturen van Jibbe Andringa met zijn Solex-wereldreis! 'Maart - de Tulpen Tsunami...'

Dan nu Ted zelf aan het woord:

<< Waarom het zo leuk is om een website voor de familiestichting te maken. Er is iets bijzonders aan het bouwen van een website voor je eigen familie. Het is niet zomaar een project - het is een levendig eerbetoon aan wie we zijn, waar we vandaan komen, en wat we samen delen. Hier volgt waarom het zo'n voldoening geeft:

1. Herinneringen vastleggen

Elke familie heeft verhalen die de moeite waard zijn om te bewaren: de grappige anekdotes van opa, de avonturen van tantes en ooms, de eerste stappen van de kleintjes. Met een website geef je die herinneringen een thuis. Ze raken niet kwijt in een doos op zolder, maar blijven levend en toegankelijk voor iedereen.

2. De familieboom tot leven brengen

Een stamboom op papier is mooi, maar een interactieve familieboom op een website is magisch. Je kunt klikken, ontdekken en zien hoe alle takken van de familie met elkaar verbonden zijn. Het maakt geschiedenis tastbaar en leuk om te verkennen - zelfs voor de jongste generatie.

3. Iedereen betrekken

Of je familie nu dichtbij woont of verspreid over de wereld, een website brengt iedereen samen. Oma in Friesland kan dezelfde foto's zien als neefje in Australië. Het creëert een gevoel van verbondenheid, ook als je elkaar niet elke dag ziet.

4. Creativiteit en trots

Het is een kans om je eigen stempel te drukken. Je kiest de kleuren, de sfeer, de verhalen die je wilt vertellen. En als de website af is, voelt het als een klein kunstwerk - iets waar je trots op kunt zijn en dat je met liefde hebt gemaakt.

5. Voor de toekomst

Een website is niet alleen voor nu. Het is een geschenk aan de toekomst. Over twintig jaar kunnen je kinderen of kleinkinderen terugkijken en zien wie hun voorouders waren, hoe de familie eruitzag, en wat ons allemaal verbond.

Kortom: het is meer dan een website.

Het is een viering van familie, een plek vol liefde en geschiedenis. En dat maakt het zo bijzonder.

VACATURE:

We zoeken een enthousiaste helper voor onze websites! Bij de Andringa Stichting zijn we druk bezig met het opbouwen en onderhouden van onze familiestichtingswebsites. Omdat we dit graag samen doen, zijn we op zoek naar iemand die ons wil helpen met:

- **Het bouwen en ontwerpen van pagina's.**
- **Het up-to-date houden van content, zoals foto's, verhalen en evenementen.**
- **Het technisch beheer, zoals updates en back-ups.**

**Heb jij ervaring met websites (bijv. WordPress, Strato Builder) of ben je gewoon handig en enthousiast? Dan horen we graag van je! Of je nu af en toe een uurtje tijd hebt of regelmatig wilt helpen, elke bijdrage is welkom. Interesse? Neem contact op met webmaster@andringastichting.nl of laat het ons weten via andringastichting@hetnet.nl
Samen maken we onze digitale familiestichting nog mooier!**

Overdracht penningmeesterschap m.i.v. eind 2025

Eind vorig jaar is op 20 oktober 2025 in het ING-hoofdkantoor te Leeuwarden een akte ondertekend, waarmee onze penningmeester mw. **Eppie Andringa** – Bijma (**SA1212**) het stokje overdroeg aan mw. **Cécile Andringa** (**HA1213**), onze nieuwe penningmeester!

U zult er tot nog toe nauwelijks iets van hebben gemerkt, maar eindelijk is het zover. Eppie kon 'met pensioen' na ruim twintig jaar haar functie binnen het AS Bestuur als penningmeester te hebben uitgevoerd. Natuurlijk heel veel dank aan Eppie; zij nam die taak destijds over van haar in 2003 overleden man Jaap Andringa, die vanaf 1981 voor de financiën zorgde; eerst vanuit Ferwerd, daarna vanuit Kollum, waar Eppie onlangs haar 86e verjaardag vierde op woensdag 4 febr., waar toen voor heel Nederland code rood gold i.v.m. ijzelvorming. Gelukkig blijft Eppie nog wel in het AS Bestuur.

Zelf blijf ik opnieuw hulppeningmeester; zowel Cécile en ik hebben als bevoegd persoon handtekening-bevoegdheid. Op de foto rechts: Cécile, Eppie en Tsjikke in het ING-kantoor. Op de foto hieronder

genieten wij drietjes in het naastliggende restaurant van drie koppen cappuccino, prachtig versierd met latte-art en een stuk appeltaart. Op de tafel de map met het ondertekende bevoegdhedenformulier. Eppie, heel veel dank voor je geweldige inzet als AS Bestuurslid tijdens de afgelopen jaren! Cécile, enorm veel succes met je nieuwe functie!!!

Op de afrekening van het Jaaroverzicht staat als adres:
ANDRINGA STICHTING t.a.v. het Bestuur
Ljurkstrjitte 5 9269 NB Feanwâlden

Ook op de maandelijkse afschriften van onze Zakelijke rekening staat sinds oktober vorig jaar hetzelfde adres. Dagelijks controleer ik rond het middaguur even of er nieuwe betalingen / afschrijvingen zijn genoteerd.

Met vriendelijke groet,

Tsjikke Andringa (**YB12214**), hulppeningmeester.

FINANCIEN

Op ons laatste ASB-overleg op 3 maart 2026 te Almere werd tevens het financiële jaarverslag over 2025 gepresenteerd. Helaas opnieuw met een negatief verschil. ad € 1213,36. Eigenlijk zouden we vorig jaar weer positief moeten afsluiten. Maar de drukkosten en verzendkosten van ASN geven ook nu een negatief saldo, omdat er relatief veel te weinig geld wordt gedoneerd. Er werden vorig jaar twee

keer naar zo'n 500 Andringa's in binnen- en buitenland ASN81 en ASN82 verzonden. Druk- en portokosten waren: € 1847, 32. Wij kregen aan donaties € 1010,-- binnen waarbij ook weer giften ad. € 838,-- waarvoor heel veel dank! Je zou zeggen, dan zijn de gemaakte kosten bijna gedekt, maar er zijn diverse overige uitgaven, denk daarbij aan administratiekosten, website en veel meer. Reiskosten die wij als AS Bestuur maken, worden niet vergoed; vergaderkosten ook niet, wij

TOCH BLIJFT UW JAARLIJKSE ASN DONATIE ENORM BELANGRIJK!

Uiteindelijk is op 3 maart 2026 unaniem besloten om de jaarlijkse donatie voor ASN niet te verhogen; dus het blijft **€ 10,--**. **Zie ook los geel blaadje in ASN83.** Giften blijven, klein of groot, altijd van harte welkom!

Hier nog een kort overzicht m.b.t. diverse geldhandelingen:

€ 15,-- jaarlijkse donatie voor ASN m.i.v. 3 maart 2026

€ 15,-- aanschaf Andringa boek deel 3 (zie ook achterzijde ASN)

€ 8,75 eventuele portokosten (in Nederland zelfs voor 1, 2 of 3 boeken tegelijk)

10, 20 of 50 euro: eventuele giften (of meer ...) zijn altijd welkom!!!

TIP: Overweeg eens om gratis een periodieke (jaarlijkse) automatische betaling over te laten maken naar ons ING-banknummer, alvast dank!

Met vriendelijke groet, ook namens oud-penningmeester Eppie Andringa – Bijma, Cécile van Tuinen - Andringa, penningmeester (en Tsjikke, hulppeningmeester)
NL62 INGB 0000 99008 Andringa Stichting te Feanwâlden

LC – Annet en Marjan, twee Andringa zussen uit Amersfoort ...

Op de valreep laat **Annet** mij haar gouden hartje aan een fijne halsketting zien, er zijn er vier: eentje draagt Annet, eentje haar zus **Marjan** (*selfie door Marjan met Tsjikke en Annet*), de andere twee worden gedragen door Kiona en Camilla; die laatste twee zijn Marjan haar dochters. Voor alle vier als dierbare herinnering

aan de moeder van Annet en Marjan: **Truus Andringa – Herder**; zij overleed

op 22 jan. 2015. Om haar vinger draagt Annet o.a. 2 smalle ringen, gemaakt uit een trouwring van die van haar ouders en daar tussenin een met diamantjes. Marjan heeft precies zo'n zelfde setje met de andere trouwring. Vandaag, op de 19^e herdenkingsdag van hun vaders overlijden, **Joop Andringa** (* 2 juni 1934 † 9 febr. 2007 - **LC1212**) (*trouwfoto Joop & Truus op 28 dec. 1959*) ben ik bij hen op bezoek in Amersfoort, waar zij allebei zijn geboren en getogen, maar waar

Annet zeer recent vanuit Deventer is teruggekeerd.

Onlangs ontving ik een verhuisbericht van **Annet** en dat werd de aanleiding tot dit bezoek. Zij schreef hierover:

<< Mijn man **Jan Wim Meijrink** is helaas op 6 april 2024 overleden. (*foto: 12½ jarig huwelijk in 2005*). Hij was een stuk ouder dan mij en heeft vele jaren gezondheidsproblemen gehad met o.a. hartfalen en diabetes. Hij kreeg nog best veel reservejaren. Tot de laatste dag heeft hij genoten van het leven en was, ondanks heel veel medische ongemakken, altijd positief en wilde nog lang niet dood. Maar zijn hart heeft het toch opgegeven. Hij heeft zijn lichaam aan de wetenschap geschonken. Wij hebben geen kinderen en ook mijn ouders leven al lang niet meer. Ondanks dat ik het heel erg naar mijn zin had in Deventer, mis ik mijn familie in de buurt. Ik heb alleen maar mijn zus Marjan met haar gezin en daar ben ik heel close mee. Dus ik ben 2 weken geleden terugverhuisd

naar mijn roots, want ik ben in Amersfoort geboren en opgegroeid. Het is héél fijn om nu dicht bij Marjan en John te wonen. In nog geen 10 minuten fiets ik naar ze toe. Bovendien zijn hun beide dochters, Kiona en Camilla, zwanger van hun eerste kindje, dus ik word bonus oma. Daar wil ik dichtbij zijn! >>

Een rondleiding door het pas sinds drie weken bewoonde koophuis van Annet laat zien dat zij de afgelopen weken keihard aan het werk is geweest. Bijna alles staat al op een nieuwe plek. De hal met grote inbouwkast, de open keuken met aansluitende woonkamer, alles heel sfeervol ingericht. Een extra groot terras aan het water in het noorden van de stad. Boven alvast een kinderkamer voor Annet's aanstaande bonus-kleinkinderen, haar eigen slaapkamer, een kantoortje en op de zolder is ruimte voor een logeerbed. Keurig! Vanaf het station in Marjan haar auto, vertelt zij dat haar dochters tegelijk zwanger zijn, eind maart en halverwege mei zullen zij en haar man, John van den Brom, voor het eerst opa en oma worden. (Foto vlnr: John & Marjan, Camilla & Sander, Kiona & Hidde).

Annet laat mij in die kinderkamer een beertje zien met geborduurde 'bonus oma' in de oortjes. Wat attent! Ook vertelt Annet over haar grote stenen verzameling, zij vond bijv. in Tsjechië een grote blauw/groen dooraderde steen, het lukte haar om die steen los te wrikken; de steen ligt nu op haar terras. Af en toe laat ze stukken steen polijsten. In de woonkamer staat een halve meter hoge amethyst, de binnenkant volledig met schitterende paarse vlakjes.

De LC-familietak is niet zo groot, het wordt hoog tijd om iets over die familie te beschrijven. **De LC-tak begint in 1796** met Anne Simmes Andringa & Jeltje Meintes Bonthuis. Hun jongste zoon Jan (LC1) krijgt met Johanneske twee zonen die voor nageslacht zorgen: Wijbe (LC11) en **Meinte (LC12)**. Vandaag volgen wij de beide zoons van Meinte & Johanna Andringa – Swart: **Jan** (LC121) en **Auke** (LC122). Die Auke wordt de vader van een oud-bestuurslid van de Andringa Stichting: Menno (LC1221) uit Sneek, die getrouwd was met Jannie. Hij wordt vandaag vaak 'kleine Menno' genoemd, terwijl ik hem juist ken als grote Menno. Maar Auke zijn broer Jan Meintes Andringa & Antje Betten kregen ook een Menno (LC1211), die is vier jaar eerder geboren, dus hij werd daarom 'grote Menno' genoemd. Deze Menno is dus de oom van Marjan en Annet; hun vader Johannes (**Joop**) (LC1212) werkte eerst als opnemer bij de NS, later kreeg hij bij de Spoorwegen een andere functie. Joop was heel handig, nooit

ziek, klaagde eens na snoeiwerk over pijn op de borst en kreeg uiteindelijk toch een aneurysma. Zijn vrouw **Truus** bleef alleen achter; zij ging vaak met haar kinderen en kleinkinderen op vakantie of verbleef bij hen in het buitenland, daar kon zij enorm van genieten. Zowel **Annet** en **Marjan** hebben jarenlang in het buitenland gewoond en gewerkt. Annet en haar man Jan kochten in 1999 een

vakantiehuis in Tsjechië. **Jan Meijrink** was in Nederland projectmanager. **Annet**, secretaresse van beroep, had de Tsjechische taal onder de knie en zo hebben zij jarenlang Nederlanders in Tsjechië geholpen met bouwen, verbouwen en administratieve ondersteuning. Doordat Jan zijn gezondheid achteruitging, hebben ze hun Tsjechische woonboerderij in 2019 verkocht en zijn in Deventer gaan wonen. Vorig jaar maakten de beide zussen, samen met John en hun dochters een fantastische camperreis door de VS en bezochten aldaar o.a. Hollywood en Las Vegas.

Zus **Marjan** woont met echtgenoot **John van den Brom**, coach betaald voetbal, vrij dichtbij; ook beide dochters **Kiona** en **Camilla** met hun wederhelften wonen allen in Amersfoort. Marjan was eerst receptioniste, maar werkt sinds 2018 op basis van een nul-urencontract in de kinderopvang bij een sportschool. Samen met John verbleef ze door zijn werk lange tijd regelmatig in het buitenland o.a.: 2 x in België, Italië, Polen en Turkije. Uiterlijk lijkt Marjan op haar vader, ook qua karakter, begrijp ik. Annet lijkt meer op haar moeder. Wat hebben deze beide zussen een enorm sterke band met elkaar, dat merk je aan alles. Zij weten beiden vrij veel over hun Andringa familie en proberen die contacten in stand te houden. **Menno (LC1211)** was ploegbaas bij Douwe Egberts, onderdeel Moccona. Mijn overgrootvader **Meinte (LC12)** meubelmaker bij Zijlstra meubelen in Joure. **Opa Jan** heeft daar ook gewerkt. Meinte maakte er exclusieve meubelen. Mijn **neef Jan** is heel lang geleden eens bij mensen in Haarlem op bezoek geweest die een kast van Meinte hadden staan. Maar er is nu geen info beschikbaar. Of er nog meubelen van zijn hand zijn, is ons helaas niet bekend. Wie weet staat er wel ergens nog een pareltje van zijn hand, zonder dat we het weten..." Ik hoor verhalen over en zie foto's van hun neef **Peter Andringa (LC12112)**, die met **Angelika** in Duitsland woont met hun tweeling Maïke en Daphne en hun andere neef **Jan (LC12111)**, samen met **Leidy** in Heerenveen; zij kregen geen kinderen. (Foto: vlnr: Peter & Angelika, Leidy & Jan). Sla Andringa boek deel 3 maar eens open op blz. 172.

Annet en Marjan, wat fijn om jullie op deze manier eindelijk te kunnen ontmoeten. Heel hartelijk dank voor de leuke ontvangst en jullie boeiende verhalen! Tsjikke.

(NA11222) Een eerste kennismaking met Ron Andringa ...

In zijn rode Renault rijden we na afloop van mijn bezoek langs de IJssel met vele uiterwaarden en even later laat Ron mij vanuit de auto de boerderij zien waar hij jarenlang heeft gewoond met zijn man Karel, helaas reeds in 2011 overleden. Sinds 2012 woont Ron Andringa (NA11222) aan de Benedendijk in de schaduw van die hoge groene dijk, dus vanuit zijn huis is de IJssel niet te zien, maar Ron toont mij die later toch. Het erf en de gebouwen werden te groot om alleen te blijven onderhouden; wat is Ron blij met dit huis uit 1829 inclusief grote tuin. Bij binnenkomst val ik van de ene verbazing in de anderen, wat een verzamelingen zijn overal te bewonderen, alles keurig gerangschikt, vaak soort bij soort, maar wat veel! *Oude foto met Ron zijn huidige woning: (annex smederij) te Olst.*

Eind vorig jaar vroeg ik Ron of hij de R. Andringa was, die geld had overgenomen als donatie voor ASN, maar nee, dat bleek niet het geval. Toch ontstond er een e-mailuitwisseling, wat uiteindelijk vandaag resulteerde tot een eerste ontmoeting met Ron: << Wat betreft jouw voorstel voor een artikel is dat een leuk idee maar ik ben bang dat ik niet zoveel te vertellen heb omdat er niet veel familie meer is. Ik heb één broer en onze vader en moeder zijn er niet meer. Ook familie van mijn vaders kant gaat niets opleveren. *Foto's: Ma met Leonard en Ron en pa Andringa.* Wij zijn beiden opgegroeid in het midden van het land en hebben de naam Andringa wel, er zijn volgens mij weinig interessante verhalen over voorouders en familie. Mijn broer heeft 2 kinderen waarvan 1 zoon en 1

dochter. Ook zij hebben weinig met hun achternaam als het gaat om de historie.>> Er komen echter wel heel veel verhalen vandaag! Het zwarte handtasje van zijn moeder blijkt veel foto's te leveren; wij zoeken een paar uit die Ron gaat scannen en mij dan toestuur.

Wat jammer dat achterop die foto's geen toelichting is geschreven. Broer Leonard (NA11221) en Ron, samen als kleuter en peuter, wat lief, met hun moeder Jo bij

de fiets; Ron op haar arm en Leonard ernaast; hun vader Karel Hendrik Andringa (NA1122) (zie pag. 20 onderaan) en veel meer.

Heel ontroerend vind ik ook een met potlood geschreven briefkaart vanuit Marseille – Frankrijk; ik mag de tekst overnemen en met behulp van Ron zijn leesbril (de mijne vergeten) lees ik: << *Masaille, 27-5-'45. Beste Joke, Hiermee Bericht ik je dat ik in goede gezondheid ben aangekomen van Odessa naar Masaille naar Parijs ik heb 6 dagen gevaren met een groot zeeschip. Nu lieveling, hoe is 't met jou. Hopende ik je weer in gezondheid aan te treffen. En vooral de Hartelijke Groeten aan je ouders. Hopelijk kom ik spoedig naar huis. Hartelijke Groeten, dag, Karel* >> De briefkaart was gericht aan Mejuffr. v. Lingen, Jutfascheweg 141A te Utrecht, Holland.

Bejaarde wielrijder bij Franeker verongelukt

FRANEKER - Op de weg tussen Leeuwarden en Franeker is gistermiddag om ongeveer twee uur de 79-jarige wielrijder Ruurd Jetze Andringa uit Franeker bij het oversteken door een auto gegrepen. De man was vrijwel op slag dood. De heer Andringa - die gehuwd was en bewoner van het Franeker rusthuis Saxenoord - fietste op de parallelweg en wilde afslaan naar Peins. Hij keek onvoldoende uit en werd aangereden door een Matra Simca Bagheera, bestuurd door de heer Matthijs Albert de Visser (39) uit Heemstede.

Bij de betrekkelijk kleine NA-familie blijkt mijn geboorteplaats een paar keer genoemd, o.a. bij Ruurd Andringa (NA1112), helaas verongelukt en daarna begraven in Oosterbierum.

Ron zijn opa Auke Andringa (NA112), fruitkweker, tuinier en stukadoor, geb. te Franeker in 1878, huwde Antje van der Leest; later beiden overleden te Maartensdijk aan de Nieuwe Weteringsweg herinnert Ron zich. In Maartensdijk had opa een boomgaard en kalkputten. Zij kregen 2 zoons: Leonard Willem en Karel Hendrik. Rons oom Leonard trouwde uiteindelijk op 53-jarige leeftijd met zijn huishoudster Cornelia de Roder; hij maakte miniatuur stoommachines, weet Ron te vertellen. Ron zijn vader Karel trouwde op 8 mei 1947, dus twee jaar na het schrijven van die briefkaart, met Jozina (Jo) van Lingen. Samen kregen ook zij twee jongens: Leonardus Willem en Ronald. Leonard (NA11221) kreeg Annemarie en Roderick.

Onder het genot van een kop koffie samen met Ron met wat lekkers erbij in de woonkamer op een hoge stoel met speciaal rugkussentje, ontdek ik steeds meer verzamelingen. Allerlei meestal kleine zilveren voorwerpen op een grote houten dekenkist. Een combinatie van antiek en curiosa, zo ervaar ik de inrichting van dit prachtige huis. Ook hier, net zoals in de woonkeuken, veel souvenirs aangeschaft door Karel en Ron tijdens hun vele vakanties op Bali. Hindoestaanse houten beeldjes, vaak twee naast

elkaar. Karel is dus nooit in dit huis geweest, maar wat zou hij ervan hebben genoten, zo zorgvuldig is e.e.a. overal neergezet of opgehangen. Bij de foto van Karel branden twee kaarsjes, een dagelijks ritueel. Karel overleed na hartklachten toch nog heel plotseling op 25 april 2011, 62 jaar oud. Hun huwelijk in Olst was op 3/3/'03 om 3 min. over 3 precies, hoor ik nu. Zowel Karel en Ron waren beiden werkzaam in de zorg als verpleegkundigen. Ron had graag als ambulanceverpleegkundige in Barneveld willen blijven, maar moest dat opgeven na zijn verhuizing in Olst en vond een baan in het Deventer ziekenhuis.

Hier nog een foto, genomen op de trouwdag van Ron zijn ouders op 8 mei 1947 te Utrecht, van zijn opa en oma Auke en Antje Andringa.

Wat een innemende en goedlachse Ron Andringa ontmoet ik vandaag, hij blijft me verbazen. Een relaxte en uitstekende chauffeur, een prima gastheer, houdt van tuinieren, weet zoveel verhalen te vertellen, vrijwilliger bij het Rode Kruis, ja, vast nog veel meer... Hartelijk dank voor je ontvangst, Ron! Tsjikke (YB12214)

PS: Naar aanleiding van de briefkaart weet Ron inmiddels, na een gesprek met Leonard waarom hun vader in Odessa terecht is gekomen. "Misschien nog leuk te vermelden. Mijn vader en zijn broer zijn in de oorlog opgepakt omdat ze dachten dat zij Duitsers waren. Mijn oom wist nog op tijd te vluchten; mijn vader kwam in Odessa terecht. Hij heeft met handen en voeten aan de Russen duidelijk kunnen maken wie hij wel was. Uiteindelijk heeft hij een weg terug kunnen vinden met een groot mes op zak waarmee hij een blijvende oogverwonding heeft opgelopen waardoor hij slechts nog met 1 oog kon zien. Hoe dat gebeurd is – is ons niet bekend. Hij heeft tijdens zijn barre terugtocht door het koude Rusland een lange vilten groene jas gedragen met een bivakmuts met oorwarmers en dikke handschoenen, die ik bij ons thuis in de kast nog jaren heb gezien."

W – kunstschilder Martinus van Andringa ... en Lizzy ...

Een aantal voor mij onbekende werken van **Martinus van Andringa (W11121)**, ontdek ik toevallig via internet. Deze vrouw (zijn vrouw?), pastel op papier van 1896, 71x53 cm. Prachtig! 'De lezende dame' heb ik ook nog niet eerder gezien, in pastel en houtskool uitgevoerd op papier, 50 x 45 cm. Een paar keer kom ik bij zijn werk de naam Lizzy tegen, ik ga ervanuit dat hij dan zijn vrouw Liesbeth heeft geportretteerd.

In Andringa boek dl 3 (blz. 318) staat over hem:

<< W11121 **MARTINUS VAN ANDRINGA**, kunstschilder, te Leeuwarden geb. 11 apr. 1864 en ovl.

Amsterdam (wonende in Ukkel bij Brussel) 19 okt. 1918.

Hij trouwt te Groningen 4 nov. 1895 **LIESBETH SELLY OPPENHEIM**, geb. te Groningen 3 sept. 1872 en ovl. in concentratiekamp Auswitsch II, Birkenau (gem. Oswiecim, Polen) 24 jan. 1943, dochter van Julius Oppenheim, bankdirecteur, bankier, en Lea Buzaglo. Uit dit huwelijk geen kinderen.>> Op blz. 319 zijn levensverhaal. Maar ik vind meer:

Op de huwelijksakte van 4 nov. 1895 staan een aantal handtekeningen:

M. van Andringa, 31 jr., de echtgenoot
L.S. Oppenheim, 23 jr., de echtgenote
Mr. Jacques Oppenheim, 47 jr, hoogleraar
Abraham Oppenheim, 45 jr., bankier,
Frederic Frans Leopold, 27 jr., halfbroeder van den echtgenoot. Die laatste wordt ook genoemd in Martinus zijn levensverhaal.

Tot slot de steen (zie ASN74) die sinds 2021 op het indrukwekkende Holocaust monument te Amsterdam prijkt met de naam van **Liesbeth van Andringa – Oppenheim**, * 3 sept. 1872, als 70-jarige omgekomen in concentratiekamp Auschwitz II, Birkenau, in 1943.

Wat een bijzonder verhaal, vreugde en verdriet... Liesbeth werd al weduwe in 1918, 46 jr. oud.

LE - Simon Andringa – elke dag een blij mens ...

In de allereerste editie (januari 2026) van maandblad 'Groot Leeuwarden', staat een zeer boeiend interview over Simon Andringa uit Tytsjerk. Van zowel Simon en van redacteur Radboud Droog krijgen wij toestemming om dit in ASN op te nemen. Door de lengte van dat artikel is het wel iets ingekort...

Voor wie hem kent en af en toe spreekt, is het geen geheim: een gesprek met **Simon Andringa (LE2132)** doet je goed. Niet omdat hij voortdurend met levenswijsheden strooit, maar omdat hij ze ongemerkt uitdraagt. Een mens die deugt, zou historicus Rutger Bregman meteen bevestigen. Simon heeft die gave: hij laat je na twee uur lichter vertrekken dan je binnenkwam. En alsof het erbij hoort, krijg je bij het afscheid een doosje dadels mee. "Die geef ik altijd na een ontmoeting," zegt hij, bijna achteloos. Dadels met pit: "Want je moet altijd wat uitspuwen in je leven." Dankbaarheid kost niet veel.

De ontmoeting is in zijn bungalow in Tytsjerk, net in de schaduw van de bomen van park Vijversburg. Een prachtig plekje. Een stijlicoon van binnen en buiten, geboetseerd in de handen van Simon die er een modern huis van maakte. Kunst aan de muur, op de vloer of op de tafel. Kleuren en abstracte composities die bij elkaar passen, volgens de filosofie van Simon. Maar hij is niet het type dat gaat zitten kijken hoe mooi het is en het daarbij laat. Zijn huis is niet alleen een plek van rust, maar een uitvalsbasis. Er wordt gepland, gelopen, getraind en geklust. Op de drempel van het jaar van zijn tachtigste verjaardag (en wie het niet weet schat hem gerust vijftien jaar jonger) kijkt de geboren Leeuwarder terug en vooruit. Want ja, er is nog van alles te doen. Een paar marathons lopen bijvoorbeeld. "Jongen, ik bruis gewoon van energie!"

Om bij het begin te beginnen: Simons wieg stond aan de Derde Saskiadwarsstraat in Leeuwarden. "Daar heb ik één jaar gewoond." zegt hij. Daarna verhuisde het gezin naar Kleijenburg op een schiereilandje aan het Vliet. Een boerderij, elf koeien, niet groot, wel intensief. "Als we uit school kwamen, stond er een bakje met tomaatjes en een kop thee. En dan kon je naar het land toe." vertelt Simon. Eerst werken, dan eten. In de zomer was het spitsuur: hooien, harken, op rijen zetten, bulten maken voordat de regen je werk wegspoelde. En tussendoor: sloten

“hekkelen” - sloten leeghalen, rotzooi eruit. Handwerk, altijd weer. In een gezin van zes kinderen was iedereen paraat. Ze waren katholiek, gingen bij de Voorstreek naar de Bonifatiuschool, soms eerst naar de kerk, nuchter want zo hoorde dat. Met een gevuld broodtrommeltje, ook een “broodje met tevredenheid”: alleen boter. “Soms een maria-koekje ertussen.” Hij lacht erom: het was niet royaal. Het was wel warm. En er waren regels die tellen. Voor zijn vader waren er drie cijfers op het rapport heilig: gedrag, vlijt en ijver. “Als die drie een acht waren, dan was jij de beste van de wereld.” zegt Simon. Rekenen, tekenen, dat maakte minder uit. Gedrag-vlijt-ijver: handen laten wapperen. Dat zit er nog steeds in. Toch was het thuis óók feest. Vriendjes en vriendinnetjes wilden graag mee naar Kleijenburg, naar het boerderijtje met een hooibult, stal en bootje. “We organiseerden

feestjes in de schoongeboende stal.” zegt Simon. Na de lagere school ging Simon naar de technische school in Leeuwarden. Timmeren, metselen. Het paste bij hem: doen, maken, bouwen. Hij won zelfs de zilveren troffel bij een wedstrijd in Rotterdam. Zijn vader was trots, kijk nou: die jongen kan wat. En Simon zelf? Die ging door. Want stilzitten was geen optie. Hij ging werken als timmerman bij het Fries Bouwbedrijf en studeerde door. Tien jaar avondstudie via het Bouwkundig Studiecentrum Zwolle. Overdag werken, 's avonds studeren.

Het gezinsleven begon vroeg. Hij was 21 toen hij achter de kinderwagen liep. Drie kinderen kwamen er, met korte tussenpozen. Een periode die Simon “fantastisch” noemt en dat woord gebruikt hij niet zuinig. Hij is stapelgek op zijn kinderen, dat merk je aan alles. Later stapt hij over naar volkshuisvesting, een woningcorporatie die uiteindelijk opging in grotere fusies. Daar voelde hij zich op zijn plek: bouwkundig opzichter, verantwoordelijkheid, organiseren, vooruitdenken. “Fantastische baan.” zegt hij. Hij is iemand die graag ziet dat iets klopt. En dan, veel later, gebeurt er iets waar Simon nog steeds voorzichtig omheen praat, maar dat wel het breekpunt is in zijn verhaal: zijn vrouw vertrekt onverwacht. “Plotseling stortte mijn hele wereld in.” zegt Simon. Hij had veel verdriet. Maar typisch Simon: hij zette eerst de praktische dingen recht. Hij hielp haar aan een woning en hielp mee bij de verhuizing en het opknappen. Omdat hij vond dat het moest. “We moesten proberen dat we dat goed met elkaar afsluiten. Ook naar de kinderen toe.” Daarna werd hij nog meer een doener. Werk als vlucht, gedachten wegcijferen. “Ik was niet te stuiten,” zegt hij, “dat is een vlucht. Maar het ging wel ten koste van jezelf.”

Hij ging op reis: weg uit zijn gedachten, naar zijn zus in Melbourne en vrienden in Nieuw-Zeeland. Die reis deed hem goed. “Na twee maanden kwam ik als herboren terug.” En precies daar, op dat kantelpunt, kwam het lopen binnen. Het begon klein. Via een skivereniging die de conditietraining in het bos achter zijn huis organiseerde. “En dan gingen we tien kilometer lopen. Toen twintig.” vertelt Simon. Iemand zei op een dag: dan kunnen we ook wel eens een marathon lopen.

Zijn eerste marathon was de Slachtemarathon (in 2000), in 4 uur 14. “Ik was zó gelukkig.” zegt hij. Het smaakte naar meer. New York kwam in beeld. Hij ging met een maatje mee, trainde strakker, mentaal scherper. In New York kwam hij binnen in 4 uur 01. “De wereld ging open, fantastische stad. Iedereen groette je. Die medaille was goud waard.” Daarna Rotterdam: 3.53, Amsterdam: 3.49; zijn snelste marathon ooit. Ondertussen werd het lopen méér dan sport. Het werd een manier van leven. Lopen gaf hem weer houvast, vrijheid, lucht. Hij trainde drie keer per week, later vijf of zes keer. Hij voegde krachttraining toe en leerde zijn lichaam lezen, sparen en slim plannen. Hij hoeft niet te winnen. Simon liep na zijn zestigste inmiddels 23 marathons. In binnen- en buitenland. Hij kwam in contact met een groep marathonlopers die internationaal reisde. Ergens, in Budapest, hoorde hij voor het eerst over de **“Big Six”**: de zes grootste marathons van de wereld. New York, Londen, Chicago, Boston, Tokio en Berlijn. Simon had er al een paar op zijn naam staan. En toen dacht hij: dan ga ik die ook halen. Boston werd de zwaarste beproeving. Nul graden, sneeuw, storm; een marathon die één lange weg vormt, vol in de wind. Simon raakte onderkoeld, wist bij dertig kilometer van de wereld niets meer. Twee keer zat hij in een medische tent, onder isolatiedekens en een beker warme bouillon voor zijn neus. Twee keer zei iemand: ‘You can do it and you will do it!’ Hij liep de laatste kilometers met die dekens nog om. Volledig verkleumd finishte hij in tranen. “Ik was zó’n gelukkig mens.” Het was zijn slechtste tijd, rond 5.35, maar misschien wel zijn grootste prestatie. Daarna volgden Tokio, Chicago en Londen. **Op 77-jarige leeftijd haalde hij de Big Six.** “De oudste Nederlander, stond in de kranten.”

Wat Simon misschien nog het mooist vindt: dat het lopen hem niet alleen iets bracht, maar hem ook dichterbij zijn kinderen en kleinkinderen houdt. Hij praat over ze alsof ze nog thuis op de bank zitten, terwijl ze al lang zijn uitgevlogen. Hij glundert als hij vertelt dat hij drie kinderen en zeven kleinkinderen heeft. Met kleinzoon Daan liep hij al een marathon in Málaga en Valencia. Simon wordt op 19 september 2026 tachtig. In oktober wil hij in Amsterdam lopen met kleinzoon Gian, die nu ook oud genoeg is om zich in te schrijven. “Dat betekent ook dat ik door moet gaan.” zegt Simon. In 2025 liep hij Sydney en had daarmee de **“Big Seven”** te pakken. In mei 2026 staat Kaapstad op de planning. Tijd is niet meer belangrijk, zegt hij. Uitlopen wel. Gezond blijven. Binnen de limiet. En vooral: blijven bruisen.

Simon werkt naast het lopen veel. Vrijwillig. Hij is gastheer in Neushoorn, bij veel evenementen en voorstellingen in en rond Leeuwarden. Hij houdt van reuring!

ONTMOETINGEN MET ANDRINGA'S ... 51

De eenenvijftigste aflevering alweer, ja heus - een verhaal over ontmoetingen met Andringa's ... nu in ASN 83. Regelmatig ontmoet ik mijn eigen Andringa familie en af en toe de Andringa's van het Andringa Stichtings Bestuur. Daarnaast hoor, lees, zie of ontdek ik vaak iets over andere mensen die dezelfde achternaam dragen of er aan verwant zijn. Overigens ben ik altijd benieuwd naar jullie reacties & verhalen, stuur eens iets op, wie weet wordt daar in het volgende ASN op ingegaan.

Vrijdag 6 maart, voor het eerst dit jaar zit ik buiten op het terras in de achtertuin met een bakkie koffie. De zon schijnt volop deze eerste week van maart. Op de lage tafel in de twee door zijn neef gemaakte nieuwe houten bakken die ik eind vorig jaar van **Jan Andringa (YK21112)** uit Enkhuizen kreeg (met 2 dikke Amaryllis-bollen in een pot voor zus Geiske en voor mij), bloeien nu vooral gele krokusjes; over een poosje ook narcissen en tulpen. Met behulp van mijn kleinkinderen Vera en Luca hebben we destijds de bakken met tuinaarde gevuld en daarna de verschillende bollen gepoot, ik laat me verrassen en nogmaals dank, **Jan** en **Mirjam!** In de kippenren lopen de kippen rustig rond, ik geef wat grassprietjes. Afgelopen winter hebben de drie giel-wyt-weiten-Fryske hintsjes (Friese hoen) totaal geen eieren gelegd; komt dat door de kou of zijn ze te oud? Ik heb ze in maart 2021 aangeschaft. Helaas is laatst het nachthok gesloopt door medewerkers van onze gemeente. Balen natuurlijk, maar ja, dat degelijke door mijzelf gemaakte nachthok stond wel in de brandgang tussen twee blokken met vier geschakelde huizen. Niemand gebruikt die brandgang, behalve ikzelf en de naast mij wonende buurvrouw. Mijn achterbuurman en de burens links gaan altijd door hun voordeur. De overige achterburen durven er niet eens langs door blaffende honden; het onkruid staat vaak meters hoog. De kippenren heb ik wel groter gemaakt m.b.v. een stukje tuin richting zelfaangelegd kwartcirkel terrasje.

Bij Omrop Fryslan flitst donderdag 5 maart de naam van **Tara Andringa (LA13112)** uit Scharnegoutum voorbij; zij is de winnares van het wekelijkse **HEA!**-Broodbakje. Tara maakte een prachtige opname van een rondzoemende zoekende bij in een krokus. Luisteraars en kijkers kunnen dat bakje winnen door een mooi moment uit die provincie in te zenden en als dat filmpje in de uitzending komt, dan winnen ze het **HEA!**-broodbakje. Zo werd een poos geleden zo'n bakje gewonnen door **Rinse Andringa (SA12111)**. Proficiat, wie is de volgende Andringa?

Deze keer slechts één pagina met Ontmoetingen; er is geen ruimte meer, dus tot de volgende keer en met vriendelijke groet, Tsjikke Andringa (YB12214)

QR - code's oud en nieuw:

www.andringaonline.nl

www.andringastichting.nl

EMAIL adressen oud en nieuw

andringastichting@hetnet.nl

Tsjikke

secretariaat@andringastichting.nl

Giny

webmaster@andringastichting.nl

Ted

VACATURE website

Ted wil graag hulp - zie pag.13

VACATURE redactie ASN & ASNE

Tsjikke wil graag hulp

Andringa – publicaties

2026

De Andringa familieboeken en Andringa kalenders zijn te bestellen door het verschuldigde bedrag over te maken naar:
Andringa Stichting, Ljurkstrjitte 5, 9269NB Feanwâlden op rekening:
NL62 INGB 00000 99008 onder vermelding van:

Bestelling .. x boek deel 2 en/of .. x boek deel 3 en/of
.. x oude kalender (2004) en/of .. x nieuwe kalender (2026)

Noteer bij betaling duidelijk uw naam, adres en familiecode.
Na ontvangst van het bedrag krijgt u het bestelde thuis gestuurd.

Persoonlijk boeken of kalenders afhalen en betalen mag ook,
maar laat dit dan even van te voren weten aan:

Mw. Ida Okx - Andringa, Sao Paulostraat 21, 1334 BZ Almere
Tel. 06 – 10 33 52 87

Kosten van de publicaties:

Andringa Boek deel 1 (1985)	UITVERKOCHT (à € 20,00)
Engelse versie (korte samenvatting bij deel 1)	uitverkocht
Andringa Boek deel 2 (1996) voldoende voorraad	€ 00,00
(Bij bestudering van deel 2 is deel 1 nodig als naslagwerk)	
Andringa Boek deel 3 (2016) vanaf september 2024	€ 15,00

Maak de serie met rugnummers (1 en) 2 en 3 compleet!!!

Andringa's kunst verjaardagskalender (2026) € 9,95

Attentie: Kunstkalender uit 2004 nu GRATIS, zolang
de voorraad strekt, wel met portokosten (tot 3 stuks)

“Fryske Ferskes” poëzieboekje Sjoerd Andringa idem gratis

Verzendkosten per 1, 2 of 3 boeken in Nederland € 8,75

Verzendkosten kalenders (tot 3 stuks) in Nederland € 5,70

(brievenbuspakje - indien toelevering via normale brievenbus mogelijk is)

Andringa – publicaties